



Комбинација ракетног удара са бродова америчке Шесте флоте, крстарећи пројектили са подморница и напади ловаца-бомбардера сценарио је рата против пуковника Гадафија и његових снага

Последњим авионом који је полетео из ваздушног простора Либије пре његовог затварања, „Јатовим” „боингом-737” напустио сам Триполи у петак одмах после поноћи по локалном времену.

Недуго после уследило је саопштење са седнице Савета безбедности УН којим се уводи зона забрањеног летења над Либијом, да би сада и Либија са своје стране затворила ваздушни простор.

У Триполију је резолуција УН прихваћена скоро у целости, речено је да су војне операције одмах заустављене и да се тражи начин да се преговара са побуњеницима који очекују и копнену инвазију у њихову корист, испоруке оружја из иностранства и сада ће бити мање флексибилни у било каквим могућим преговорима са властима у Триполију.

Да ли је најновији потез Гадафија дошао прекасно? Или је резолуција Савета безбедности УН била изненађење за многе?

Резолуција, оваква каква је, излобирана је у четвртак касно поподне, за неких шест сати лобирања Француза, Британаца и Американаца. Сама по себи резолуција даје врло широка овлаштења за употребу силе против пуковника Гадафија и његових снага.

Дакле, она је ригиднија од пуне примене „зоне забрањеног летења” над Либијом. Текст резолуције тако је срочен да се може ваздушно напасти сваки војни циљ у Либији који користи Гадафију.

Чињеница да ваздушни удари нису уследили одмах показује да није било потребне концентрације западних војних ефектива око Либије и да се тек сада врши убрзани претходни распоред борбене авијације.

У петак ујутро Италија је затворила своју амбасаду у Триполију. То је директна потврда да ће се ваздушне снаге, које би требало да нападну Либију, пре свега концентрисати на италијанским аеродромима на југу земље.

Америчка Шеста флота у Средоземљу располаже у овом тренутку са мањим бројем борбених авиона него што то захтевају ваздушни удари по циљевима у Либији. Носачи авиона Италије, Француске и Велике Британије, па и Шпаније, носе скроман број летелица, тако да ће у евентуалну операцију бити укључени и амерички авиони из база у Великој Британији, пре свега бомбардери Б-52 који лансирају крстареће ракете.

Комбинација ракетног удара са бродова америчке Шесте флоте, крстарећи пројектили са подморница и напади ловаца-бомбардера сценарио је рата против пуковника Гадафија и његових снага.

Циљеви ће бити главно подземно командно место либијске војске близу Триполија, командни и радарски центри либијске ПВО и авијације, војни аеродроми Ал Адам, Ал Аваи, Триполи, Лутуија, Укба бин Нафи, војне академије, јединице либијске војске око Бенгазија и Мисурате и базе ратне морнарице у Триполију, Ал Куми, Бордијаху и Даруаху.

Чиме све Либија може да одговори нападачима? Борбена авијација Либије тешко да може да се равноправно супротстави западним авионима, ПВО систем Либије под именом „Сенеч” располаже совјетским ракетним системима великог домета типа СА-2 и СА-5, то су већ прилично застарели системи, као и ракетама СА-3 „нева”, СА-6 „куб” и СА-8.

Копнена војска Либије поседује совјетске ПВО ракетне системе СА-9, и пројектиле СА-7, СА-13 и француске ракете „кротал”. Противавионска одбрана Либије има и већи број топова разних калибара.

Изјаве да ће либијска војска одговорити на нападе својим нападима на циљеве у Медитерану вероватно желе да асоцирају на либијско ракетно гађање италијанског острва Лампедуза пре 25 година. Без материјалне штете и људских губитака.

Данас Либија нема ракете са којима би озбиљно угрозила суседне државе, осим пројектила „фрог” домета 80 км, 45 таквих ракета је у арсеналу либијске војске.

Ваздушни удари по циљевима у Либији биће изведени са велике дистанце, авиони западних држава неће у почетку ни без веће потребе улазити у ваздушни простор Либије.

После прве фазе, може да уследи пауза од дан-два, да се сагледају ефекти напада на однос снага у либијском грађанском рату. Несумњиво је да ће побуњеници настојати да максимално експлоатишу резултате ваздушних напада на снаге пуковника Гадафија. Тим више што се на Западу сада уопште и не крије да је крајњи циљ целе акције одлазак Гадафија са власти.

(Политика)